

Список використаних джерел

1. Про нотаріат : Закон України від 02.09.1993. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
2. Карнарук Н. В. Організаційно-правові принципи державного контролю за нотаріальною діяльністю в Україні. *Науковий вісник Національної академії Державної податкової служби України*. 2005. № 3(30). С. 225–230.
3. Фурса С. Я. Теоретичні основи нотаріального процесу в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2003. 426 с.
4. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

Степаненко Кирило Володимирович
доцент кафедри загальноправових дисциплін,
кандидат юридичних наук, доцент

Бєлова Анастасія Іванівна
студентка юридичного факультету

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

**ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО
МІЖНАРОДНОГО ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

Міжнародне публічне право на цьому етапі розвитку суспільства має низку як позитивних, так і негативних рис. Серед позитивних рис можна виділити конкретну мету міжнародного приватного права, зокрема це взаємне співробітництво між державами задля досягнення спільної мети а також мир та безпека між народами. Ще одним аспектом є співробітництво між державами, що має на меті здійснення ряду політичних ідей та принципів їх реалізації, а також розвиток міжнародних організацій. А також удосконалення міжнародного публічного права на національному рівні кожної країни, і таким чином у кожній державі з'являються зобов'язання перед іншими державами у виконанні певних договорів. Відповідно створюється та успішно функціонує стандарт демократії, за яким держава може бути повноправним учасником міжнародного співтовариства реалізуючи на своїй території вищевказаний стандарт.

Проблеми міжнародного публічного права досліджувалися в працях відомих науковців, зокрема М. Вишневського, Ю. Іванова, Ю. Колосова, О. Пирога, Л. Підпригорі та інших.

Взагалі поняття міжнародного публічного права являє собою певну сукупність принципів та норм юридичного характеру, які виражають позиції кожного з суб'єктів міжнародного публічного права і регулювання відносин між кожними з держав та іншими учасниками міжнародних відносин. Взагалі сучасне міжнародне публічне право має низку особливостей, що відповідно і відрізняє його від приватного права. До таких особливостей можна віднести координативний характер, основним суб'єктом є держави та міжнародні організації, а самі норми міжнародного публічного права утворюються суб'єктами цього ж права, які і забезпечують функціонування всієї системи.

Міжнародне публічне право включає в себе наступний перелік галузей: міжнародне повітряне право, міжнародне атомне право, міжнародне космічне право, міжнародне морське право, міжнародне гуманітарне право, міжнародне дипломатичне та консульське право, а також інститути (інститут континентального шлейфу, інститут територіального моря, інститут економічної зони) та інші галузі та інститути.

Так, у сучасному міжнародному праві важливо виділити наступну низку проблем. Як ми знаємо, для даного виду права існує принцип непорушності кордонів, недоторканості державних територій та невтручання інших держав у справи конкретної країни. Але постає питання, коли такі принципи є основоположними, але не завжди дотриманими.

Світовим співтовариством цей принцип не завжди дотримується, часто ігнорується, що і створює масштабну, власне кажучи, найбільшу, найзначущішу проблематику в забезпеченні безпеки кожної з держав. Тому можна зробити висновок, що останнє десятиріччя свідчить, що норми і принципи міжнародного права замінюються зовсім іншими принципами, зорієнтованими на сучасне уявлення про мораль і справедливість [1, с. 218].

Питання військового врегулювання в міжнародного публічного права є досить гострим та потребує негайного вирішення. Головною причиною збройних конфліктів взагалі є тероризм. Якщо раніше під воєнним конфліктом вважалося збройне протистояння двох чи декількох держав, то на цьому етапі розвитку суспільства саме тероризм становить найбільшу загрозу світовій спільноті. Приклад: для Бен Ладена Афганістан був лише тимчасовим пристановищем, а не скільки-небудь серйозною військовою силою і точкою опори, тому що нинішні війни – це війни не держав, а суспільств, де меншою мірою використовуються ракети, а більшою – терористи-камікадзе, тобто зброя, доступна для будь-якої громадської організації [2, с. 20].

Проблемою є саме те, що врегулювання міжнародними організаціями чи країнами країни-агресора не завжди є ефективним, бо країна-агресор не завжди визнає себе винною у терористичних операціях.

Зрештою, треба згадати про збройні втручання в справи інших держав. Звичайно, діяльність миротворчих сил, що вводяться на прохання самих зацікавлених держав або на підставі рішень Ради Безпеки для підтримання миру чи для примусу до миру, не викликає заперечень. Не викликає заперечень діяльність збройних сил, наприклад, для відновлення державності й суверенітету Кувейту. Але варварські бомбардування мирних об'єктів Югославії, що були санкціоновані НАТО, викликали осуд великої частини світового співтовариства [3, с. 144].

Отже, можна зробити висновок, що на сучасному етапі розвитку суспільства існує інструмент організації та регулювання людського суспільства, що забезпечує мир та безпеку, міжнародне економічне, торгове, гуманітарне співтовариство, саме таким інструментом і є міжнародне право. Але навіть такий інструмент реалізації прав не є завжди ефективним. Проблеми міжнародного співтовариства виникають як в економічній сфері, наприклад у наданні економічної допомоги, так і у сфері екології планети загалом, та й у сфері безпеки [4, с. 75].

Але суспільство намагається вирішувати певну проблематику демократичними шляхами та намагається знаходити адекватні рішення щодо держав-правопорушниць.

Тому саме для ефективної боротьби з прогалинами в міжнародному публічному праві та вирішенні низки проблем, що перешкоджають успішному функціонуванню світового співтовариства, загрожують безпеці кожній з держав, потрібно удосконалити систему права, створюючи більш дієві методи у боротьбі з порушниками міжнародного порядку.

Список використаних джерел

1. Пронюк Н. В. Сучасне міжнародне право : навч. посіб. Вид. 2-ге., змін. та допов. Київ : КНТ, 2013. 218 с.
2. Антонович М. Відповідальність держави та особи в міжнародному праві. *Український Часопис Міжнародного Права*. 2012. № 12. С. 20.
3. Жукорська Я. М. Відповідальність міжнародних організацій за порушення міжнародно-правових зобов'язань: сучасний стан. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 144–145.
4. Мохончук С. М. Міжнародна регламентація відповідальності за злочини проти миру та безпеки людства. *Юрист України*. 2012. № 1/2. С. 75.

Тищенко Ірина Олександрівна

доцент кафедри загальноправових дисциплін,
кандидат юридичних наук, доцент

Бондаренко Альона Олексіївна

студентка юридичного факультету

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

На сьогодні українська влада великою мірою акцентує на інформаційному, інноваційному розвитку громадян, тому одним із головних завдань органів державної влади та місцевого самоврядування в Україні є створення найбільш доступних умов, за яких суспільство матиме змогу швидко та безперешкодно отримувати адміністративні послуги, адже їх висока якість є дуже